

ærede Minister i Udførelsen af dette store og vigtige Spørgsmaal.

Christian Rasmussen: Det her foreliggende Lovforslag adskiller sig jo noget fra det tilsvarende Forslag, vi i Fjor havde til Behandling her i Tinget om de samme Sager, idet der jo her er gjort et ret godt Tilløb til at efterkomme de Ønsker, som udtaltes fra alle Sider her i Salen i Fjor, om at søge en Ordning af Banernes Organisation samtidig med, at man ordnede Lønningsforholdene og Taksterne. For saa vidt det er sket, at man har taget Organisationsspørgsmaalet op, kan jeg ikke sige andet end, at jeg tror, at man har været ret heldig dermed. At den enevældige Generaldirektør er afløst af en Generaldirektion, kan jeg ligesom de to foregaaende Talere være glad ved. Jeg tror, det er en langt heldigere Ordning end den nuværende, og jeg tror i det hele taget, at det, der er foreslaaet vedrørende Banernes Organisation, sikkert vil vise sig at være til Gavn for vor Jernbanedrift, og jeg skal kun sige, at jeg, ligesom den sidste ærede Taler, kunde have ønsket, at man var kommen videre endnu. Jeg har, ligesom den sidste ærede Taler, lagt Mærke til, at man ikke har rørt ved Spørgsmaalet om Kommissariaterne. Det forekommer mig, ligesom ham, at der havde været al Anledning til at søge ogsaa dette Spørgsmaal løst ved nærværende Lov, søge at faa bragt de efter min Opfattelse urimelige Udgifter, der medgaa til disse Kommissariater, meget betydelig ned. Det vil vel neppe kunne nytte paa dette Omraade at stille et Ændringsforslag, og det skal jeg da heller ikke indlade mig paa, men jeg skal blot udtale Haabet om, at vi inden ret længe maa faa en anden Ordning vedrørende Kommissariatspørgsmaalet end den, vi nu have.

I § 10 siges der, at Generaldirektøren og Direktørerne ikke maa paatage sig Arbejde for private Befordringsselskaber, som konkurrerer med Statsbanerne, og at alle øvrige Funktionærer ved Statsbanerne kun maa paatage sig saadanne Forretninger med Ministerens Tilladelse. Jeg ved ikke, om det er en Forglemmelse, eller det skyldes andre Grunde, men det forekommer mig, at foruden Generaldirektøren og Direktørerne, der absolut ikke maa paatage sig saadant privat Arbejde, burde man have føjet til Overingeniøren ved Statsbaneanlægene. Saa vidt jeg erindrer, har der ved mange Lejligheder her i Rigsdagen lydt høje Klager over, at

den, som har fungeret som Overingeniør ved Statsbaneanlægene, har paataget sig endogsaa overordentlig meget Arbejde for private Baner. Det forekommer mig at være en Uting, og jeg kunde ønske at stille et Ændringsforslag eller i alt Fald høre den højtærede Ministers Mening om denne Sag, hvorfor man ikke har taget Overingeniøren med og sagt, at heller ikke han maa paatage sig Arbejde for private Befordringsselskaber. Der er jo ganske vist det at sige, at den højtærede Minister kan nægte det, hvis Overingeniøren ønsker at udføre et saadant Arbejde; det kan Ministeren ganske vist gøre, men det er vel højst tvivlsomt, om det lader sig gøre i alle Tilfælde at nægte det, og jeg finder det højst uheldigt, at han skal have denne Ret. Jeg skal i øvrigt kun gentage, hvad Afsnittet om Organisationen angaar, at jeg tror, at man for saa vidt har grebet det rigtige, og jeg kan derfor i sin store Helhed ganske tiltræde det.

Hvad Lønningerne angaar, adskiller det foreliggende Lovforslag sig ogsaa noget fra det, vi havde i Fjor. Der er gennemført forskellige Forbedringer med Hensyn til Lønningerne, men jeg maa tilføje, at det er jo i væsentlig Grad de højere Klasser, der have faaet disse Forbedringer. Det er Assistenten, Lokomotivføreren, Togføreren, Fuldmægtige o. s. v., der have faaet deres Lønningsforhold forbedrede. Jeg kan ikke sige andet, end at det for saa vidt glæder mig, og jeg har ikke det mindste derimod. Jeg synes endogsaa, at adskillige af disse Klassers Løn endnu er noget for lav, men hvad jeg meget beklager, er, at man ikke har kunnet tage Hensyn til de Ønsker, der ere fremkomne fra det underordnede Personales Side om mere passende Lønninger end de foreslaaede. Thi det er aldeles sikkert, at for alle de lavere Klasser ere de foreslaaede Lønninger for lave. Jeg kan derfor ikke deltage i de Lovsange, der fra andre Taleres Side ere sungne over disse Lønninger. Jeg siger, at de ere for lave; en Lønning paa 840 Kr. her i Kjøbenhavn til at forsørge en Familie for er for lidt, naar den da skal forsørges nogenlunde ordentlig. Jeg maa, som sagt, udtale en Beklagelse over, at man ikke har kunnet imødekomme disse underordnede Klasser af Funktionærer noget.

Jeg beklager særlig, at man ikke har kunnet gaa ind paa, at Alderstillæget for disse Klasser dels blev lidt forhøjet og dels faldt lidt hurtigere efter hinanden, saa at Slutningslønnen kunde naas lidt